

De volgende vakantie, Kerstmis 1943, pakte totaal anders uit. Toen ik van tante Hortense haar fiets stapte, was de verwelcoming zo gefluisterd en kil. Het was duidelijk dat er iets haperde.

Toen ik met benepen hart vroeg waar onze pa was - want zijn fiets stond nog in de schuur en de zwarte tas die hij steeds vrolijk op zijn rug zwaaide met zijn boterhammen en zijn werkpak in, lag nog op de tafel - barstte ons ma zo hevig in tranen los dat wij beiden meteen ook weenden. Mijn zusjes Leona en kleine Hortense stonden totaal beteuterd met rode oogjes tegen ons ma aangedrukt. Net zoals toen alles begon drie lange jaren geleden. Zij begonnen eveneens te schokken van het wenen.

Onze pa kwam reeds geruime tijd onregelmatig naar huis en dook meestal op verschillende plaatsen onder voor één nacht. Bij tante Jeanne, in de Leo Meulemansstraat, bij de familie Denonville, zijn baas, of elders. Op de vooravond van zijn 33ste verjaardag wilde hij weer vertrekken, maar het was zo onmenselijk koud dat hij het er dan toch maar op waagde nog eens thuis te blijven slapen.

Die bewuste nacht, van 22 op 23 december 1943, werd hij op bestiale manier verrast door de hoogst waarschijnlijk getipte bende van François Janssens, Fernand Faingnaert, Fernand Verstraeten, Robert Verbelen en anderen van zijn 'SS Sicherheitskorps' (Veiligheidskorps) en afgevoerd naar de Ortskommandantur (het gerechtshof) te Leuven. Van daar ... de nacht en het onbekende in.